

PAŃSTWOWA
OPERA I FILHARMONIA BAŁTYCKA
W GDAŃSKU

Gdańsk-Wrzeszcz, Al. Zwycięstwa 15
Kier. Artystyczny: ZYGMUNT LATOSZEWSKI

GIACOMO PUCCINI

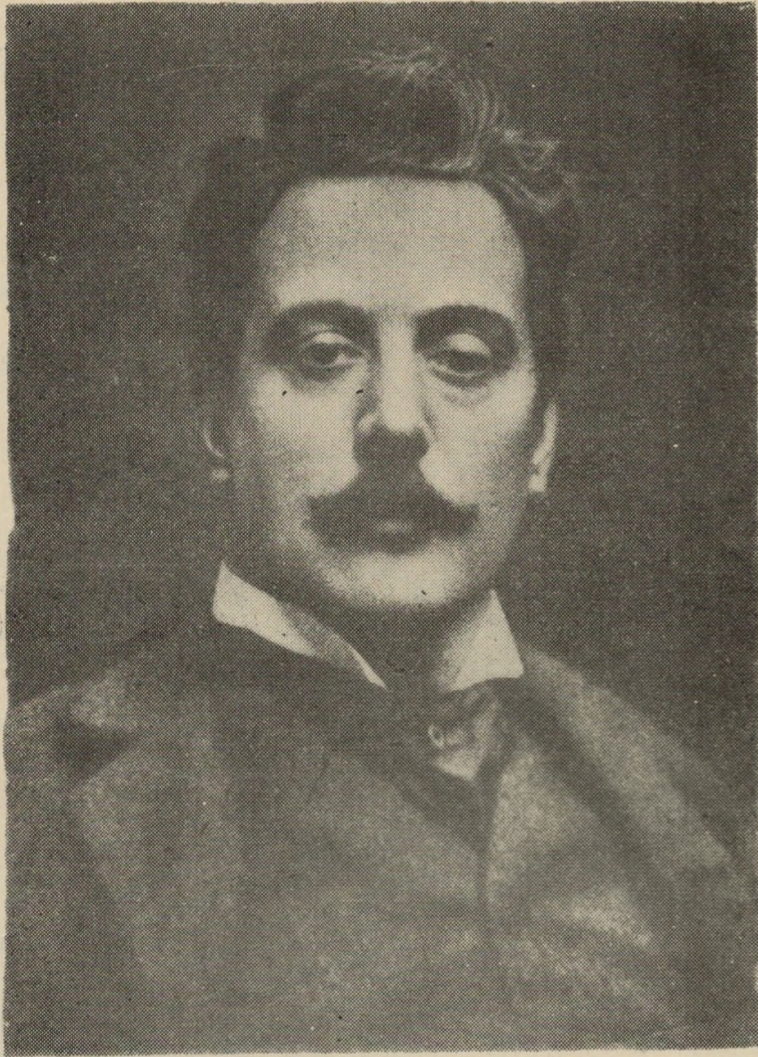
Cyganeria

opera w 4 aktach

DZS 3

GIACOMO PUCCINI
(1858 — 1924)

Streszczenie akcji scenicznej opery „Cygania”

A k t I

Paryż. Rok 1830. Na poddaszu w nędznym pokoiku mieszka czterech przyjaciół: Rudolf — poeta, Marcell — malarz, Schaunard — muzyk, i Collin — filozof. Jest wieczór wigilijny, przyjaciele głośno i marzną. Wbiega Schaunard, zdobył trochę grosza od pewnego Anglika, który wskazał papugę i kazał „grać tak długo, aż zdechną ta ptak”. Teraz nawet gospodarz nie psuje im humorów, kiedy niespodziewanie puka do drzwi upominając się o komorne. Goszczą go winem i wypraszają za drzwi. Wybierają się do Dzielnicy Łacińskiej pozostawiając samego Rudolfa, który ma ukończyć artykuł. Wtem zjawia się sąsiadka, hafciarka Mimi i prosi o zapalenie świecy, która zgasła jej na schodach. Mimi słabnie, Rudolf ratuje ją. Rozmowa, zwierzenia, miłość.

A k t II

W restauracji „Momus”, Collin, Marcell i Schaunard zostali przedstawieni przez Rudolfa uroczej Mimi. Zasiadają do wspólnej kolacji. Panuje pogodny nastrój. Koledzy wznoszą toasty, tylko Marcell jest smutny i pochmurny, bo zauważył piękną, strojną damę w towarzystwie eleganckiego starszego pana. To Musetta, w której Marcell jest oddawna zakochany ze swym adoratorem Alcindorem, radcą stanu. Marcell powodowany zazdrością udaje, że Musetty wcale nie zauważa. Musetta podrażniona obojętnością Marcelego — zupełnie lekceważy swego adoratora usiłując wszelkimi sposobami zwrócić na siebie uwagę. W końcu podstępem pozbywa się Alcindora. Gdy radca stanu odchodzi z bukiem Musetty do szewca, Marcell porywa Musettę w objęcia i zabiera do swojej kompanii. W międzyczasie okazało się, że na uregulowanie rachunku nikt nie ma pieniędzy. Sumę tę dołączono do rachunku Alcindorowi. Towarzystwo odchodzi w doskonałych humorach. Alcindorowi po powrocie od szewca pozostała na pamiętkę bucik Musetty i rachunek „cyganów” do zapłacenia.

A k t III

Dnieje. Koło kociołka z węglem siedzi celnik. Z gospody słyhać śpiew i śmiechy. Przez rogatek — w pobliżu której

GIACOMO PUCCINI
CYGANERIA

Opera w 4 aktach. Libretto, J. Giacosa i L. Illica, przekład polski: L. German

O S O B Y:

Mimi	Felicja Manikowska Helena Mołoń <i>Dziękuję</i>	Collin, filozof.	Jerzy Podsiadły ✓ Jerzy Szymański
Musetta	Stanisława Droszyńska ✓ Nina Markiewicz	Benoit, właściciel domu .	Lech Białachowski ✓ Jan Gdaniec
Rudolf, poeta	Zygmunt Czarnota ✓ Jan Kusiewicz	Alcindor, radca stanu .	Zenon Kosnowski Paweł Trzebiatowski ✓
Marceli, malarz	Czesław Babiński ✓ Eugeniusz Banaszczyk	Parpignol	Feliks Lewandowski Grzesław Wielikaniec ✓
Schaunard, muzyk	Jan Gdaniec Wacław Prabucki ✓	Celnik	Zenon Kosnowski Paweł Trebiatowski ✓

Studenci, szwaczki, mieszczenie, przekupnie i przekupki, żołnierze, garsoni

Rzecz dzieje się około 1830 roku w Paryżu

ORKIESTRA I CHÓR MIESZANY PAŃSTWOWEJ OPERY I FILHARMONII BAŁTYCKIEJ

Inszenizacja i reżyseria:
ANTONI MAJAK

Asystent reżysera:
RYSZARD SLEZAK

Kierownictwo muzyczne:
ZDZISŁAW BYTNAR

dyrygent - chór do
Kierownik wokalny:
STEFAN BELINA SKUPIEWSKI

Dekoracja i kostiumy:
JÓZEF KASARAB

Kierownictwo chóru:
JERZY MICHALAK

Obsada dzisiejszego przedstawienia znajduje się na tablicy w hallu

znajduje się gospoda, gdzie Musetta zarabia pieśnią, a Marceli malowaniem szyldów — przychodzą robotnicy uprzętać miasto ze śniegu, mleczarki rozchodzą się w różne strony. Mimi nie przypadkowo zjawia się o tej porze. Opowiada Marcelemu o zachowaniu się Rudolfa. Jest zmieniona, kaszle, co nie uchodzi uwadze Marceliego. Zaprasza ją do gospody, ale Mimi dowiedziawszy się, że Rudolf tam się znajduje odmawia wejścia. Kiedy ukryta słucha rozmowy Rudolfa z Marcelim, dowiaduje się przyczyny dla której Rudolf chce ją opuścić. Rudolf nie może jej zapewnić należytej opieki. Ale kocha naprawdę. Mimi wybucha płaczem, jednocześnie porywa ją silny kaszel. Rudolf nie ma środków na leczenie Mimi i pragnie by odeszła do bogatszego przyjaciela, który być może wróci jej zdrowie. Mimi nie chce jednak o tym słyszeć. W każdym razie nie rozstaną się przed nadejściem wiosny.

Tymczasem z gospody słychać śmiech. To Musetta, którą Marceli pozostawił z jakimś towarzystwem beztrudnie spędza czas. Marceli jest zazdrosny, robi jej wymówki. Musetta lekceważy swego kochanka: „To kochanek niedorzeczny, co się lubi bawić w męża“ Słowa te doprowadzają Marceliego do wściekłości. Wymyślając sobie nawzajem — rozchodzą się.

A k t IV

Rudolf i Marceli pozostali sami. Udają, że pracują, lecz naprawdę tylko marzą i prowadzą bezmyślne rozmowy. Rudolf wspomina Mimi, Marceli — Musettę. Jak na zawołanie zjawia się Schaunard z chlebem i Colline ze śledziem wędzonym. Uczta, zabawa z pojedyńkiem i baletem, zabawa jaką mogą aranżować tylko artyści, nawet przy karafce wody...

Nagle wbiega Musetta z wiadomością, że na schodach jest Mimi i to tak osłabiona, że dalej iść nie może. Mimi jest zimno, najbardziej marzną jej ręce. Kiedy nieco odpoczęła wita przyjaciół. Prosi Marceliego, aby kochał Musettę. W tej chwili Mimi niczego się nie odmawia. Marceli z uśmiechem przyjmuje zapewnienie Mimi, że Musetta to dobra dziewczyna. Rzeczywiście. Musetta zdejmuje z uszu kolczyki i daje Marcelemu, aby je sprzedał na lekarstwo dla Mimi. Collin, który kupił płaszcz u straganiarki nie zawahał się sprzedać go, byleby przyjsię chorej z pomocą.

Gdy powrócił — Mimi już nie żyła.

Akt I

Akt II

